

Fremstilling" — altsaa for Ansættelserne for 1909—10 — „i det allervæsentligste komplet“. Statistisk Bureau har altsaa selv indrømmet, at Sammenligningsmaterialet ikke er saa fyldestgørende, som det burde være, og derfor bør man være saa meget mere varsom med at drage Slutninger i den ene eller den anden Retning af disse Tal. Det viser sig ogsaa, at naar man gaar til det sidste af mig nævnte Tabelværk, hvor der er foretaget en Sammenligning mellem Skatteansættelserne for 1911—12 og Skatteansættelserne for 1906—07, saa faar man et væsentligt andet Billede. I denne 5-Aars Periode har Stigningen — ifølge Tabellen Side 49 — i den samlede Indkomst for Hovedstaden været 27,5 pCt., for Provinsbyerne 28,9 pCt. og for Landdistrikterne 18,3 pCt. Det er et ganske andet Forhold end det, jeg før nævnde. For Formuens Vedkommende har Stigningen i denne Femaarsperiode været i Hovedstaden 7,9 pCt., i Provinsbyerne 7,2 pCt. og i Landdistrikterne 6,6 pCt., altsaa omtrent den samme Stigning helt igennem — ogsaa et helt andet Forhold, der er endnu mere forskelligt fra det, der nævnes i det andet Tabelværk, end Forskellen i Indkomststigningen. Og ser man paa, hvorledes Forholdet har været mellem Ligningerne 1910—11 og 1911—12, viser det sig — Side 46 —, at Stigningen i Indkomsten, som man jo særlig klager over, for Landets Vedkommende har været 3,1 pCt., medens den for Provinsbyerne kun har været 1 pCt. Jeg synes derfor, at man ikke af disse Tabelværker og særlig det sidste, hvor Materialet er solidest, kan drage Slutninger, der kunde tyde paa, at Ligningen i al Almindelighed er slappere paa Landet end i Byerne. At der kan være Steder, hvor den er for slap, det er muligt. Det kan der være paa Landet; det kan der ogsaa være i Byerne, og der er kommet Oplysninger frem, som nok kunde tyde derpaa. Det er muligt, at man ved nærmere Undersøgelse af disse Forhold vil komme til det Resultat, at der heller ikke er noget i Vejen med Ligningen der, men som sagt, uden nærmere Kendskab til Forholdene kunde det se ud til, at Ligningen visse Steder kunde være noget lemfældig. Men naar man i det hele taget synes, at de Kapitaler, der ere satte i Landejøndommene, give lovlig lidt Rente, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at det jo er et bekendt Faktum, at saaledes er det just. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse et Par Linier op af nogle Udtalelser, som det ærede 10de

kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) fremsatte om dette Spørgsmaal her i Tinget i den overordentlige Samling 1909. De findes Sp. 50. At det ærede Medlem er særlig kompetent til at udtale sig om dette Spørgsmaal, vil ingen bestride. Det ærede Medlem udtaler der: „Ganske vist staar Danmark i Henseende til Nationalformue i første Række af civiliserede Nationer, men Indkomsterne ere forholdsvist langt mindre. Det skyldes den Omstændighed, at den langt overvejende Del af Nationalformuen er Landbrugsformue, der, som bekendt, forrenter sig mindre end de fleste andre Formuer“. Denne Udtalelse kaster jo et godt Lys over hele dette Spørgsmaal. Imidlertid er det givet, at dersom der kan findes paa rimelige og ikke alt for dyre Forandringer eller Foranstaltninger for at fremskaffe en endnu bedre Ligning end den, vi nu have, saa kan det kun faa Tilslutning fra alle Sider, og det er jo ogsaa givet, at jo højere det Beløb bliver, som skal udskrives ad den Vej, des mere maa man passe paa med Ligningen.

Men Forholdet er dog ikke, som den ærede sidste Taler gik ud fra, at det var, saadan, at det er Kommunen, der først paaligner Kommuneskatten, og at Statskatten saa udredes derefter. Nej, Forholdet er netop det omvendte, og det undrer mig, at det ærede Medlem, der ellers er saa grundig og sikker i sine Undersøgelser, ikke er bleven opmærksom paa dette. Det hedder nemlig i Lov om kommunal Beskatning af 15. Maj 1903 § 7, 2det Stykke: „Naar en Lov om Indkomstskat til Staten er traadt i Kraft, skal den Indkomst, der lægges til Grund for Statskatteansættelsen, ogsaa lægges til Grund for Ligning af Kommuneskat, for saa vidt vedkommende Skatteyder er ansat til Skat efter bemeldte Lov“. Deraf fremgaar jo, at Forholdet er lige det omvendte af, hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) gik ud fra. Det er Ligningen af Statsskatten, der lægges til Grund for Ligningen af Kommuneskatten, ikke omvendt.

Det er nu heller ikke saaledes i Kommunerne, som det ærede Medlem mente, at det er ret ligegyldigt, hvordan man ligner, blot Forholdet mellem Kommunens Skatteydere bliver nogenlunde det samme, at det er ligegyldigt, om de blive ansatte til deres halve eller deres hele Indtægt. Det Eksempel, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds nævnde, er jo et tænkt Eksempel, som der ikke findes noget tilsvarende til i vort Land. Der skulde være 10 eller 20